

[Jimmy Stahr]

havde fundet en mulighed for at hjælpe disse organisationer, at man kunne sige til dem, at der var nogle penge, sådan at vi kunne komme i gang.

Derfor bliver jeg nødt til at opretholde ændringsforslaget, og jeg vil ikke mindst bede de radikale om at overveje, at dette er noget, som mange forskellige idrætsforbund og -klubber har henvendt sig til mig om at få sat i gang. Det koster i virkeligheden ikke ret meget, og derfor skulle man sagtens kunne komme i gang. Jeg tror måske, det i virkeligheden mere er et spørgsmål om vilje til at flytte interessen fra elitefolk til andre.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil starte med at sige tak til finansudvalget, til dets formand, til udvalget som helhed og til sekretariatet for det meget store arbejde, der er udført forud for dagen i dag.

Jeg ved godt, at det ind imellem kan synes at være noget, man altid skal have med i en tale under en finanslovdebat, og på den baggrund vil jeg godt have lov til at sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi holder denne tradition i hævd. De medlemmer af dette ting, der ikke har været medlemmer af finansudvalget, er i virkeligheden ikke i stand til at bedømme, hvor kolossalt et arbejde der ligger forud for færdigbehandlingen af et finanslovforslag. Derfor er det rigtigt og naturligt at bringe en tak ved denne lejlighed for dette, sammenlignet med meget andet arbejde i folketinget kolossalt omfattende, job.

Så er det i øvrigt ændringsforslagene, vi først og fremmest har på dagsordenen, og jeg vil i mine kommentarer holde mig til nogle af de mere principielle af dem. Jeg lover ikke, at jeg helt kan undgå at komme ind på også nogle af de generelle økonomiske ting, men jeg skal prøve at forsøge at undgå det mest muligt, al den stund vi havde glæde af en debat herom torsdag i sidste uge, og vi får jo endnu en omfattende debat i morgen, så gentagelser kan næsten ikke undgås i denne tid.

Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag, der efter deres egen beregning medfører øgede udgifter på 2,7 mia kr. Efter vores opfattelse er det nu snarere ca. 3½ mia kr., og differencen skyldes jo den kendsgerning, at vi nu på tredje år i træk er uenige om, hvad det vil medføre af ekstraudgifter at ophæve

karensdagen. Det er næsten ikke rimeligt at gentage argumenterne, som vi har anvendt år efter år, men jeg er nødsaget til at sige til socialdemokratiet, at det er forkerte forudsætninger, man bygger på, når man siger, at det kun medfører merudgifter på 200 mill. kr.

Man dækker fra socialdemokratiets side de ekstra udgifter ved først og fremmest at fjerne arbejdsgivertilskuddet. Det er jo en måde at gøre det på, og så balancerer det i hvert fald. Det, socialdemokratiet glemmer i denne sammenhæng, er, at man dermed også fjerner en konkurrenceevneforbedrende effekt, og det er jo også det, der er årsag til, at socialdemokratiets ændringsforslag alt i alt bevirker, at vi i det første år får en forringelse af betalingsbalancen med 1,2 mia kr. og over 3-4 år med op til 3 mia kr.

Jeg har forstået på hr. Camres tale i dag, er de ændringsforslag, vi ser her, er det, man kunne kalde toppen af isbjerget. Socialdemokratiet ville for så vidt gerne have stillet mange andre ændringsforslag for at markere hele sin politik. Jeg synes måske, det havde været rart, hvis man kunne have fået et direkte bud på, hvad det er, socialdemokratiet egentlig vil, for samtidig med at hr. Camre giver udtryk for, at man søger at holde sig til et fornuftigt udgiftsbudget, ved vi jo godt, at der ligger mange ønsker f.eks. i »Danmark for hele folket«, og hvis de var med, var det en helt anden økonomisk situation.

Jeg synes, det er fantastisk, at hr. Camre kan stå her i dag og tale om betalingsbalancen, der bliver værre og værre, når man selv stiller ændringsforslag, som gør den yderligere dårlig, og vi ved, at socialdemokratiet har mange andre ønsker, som ville gøre den endnu ringere. Det, hr. Camre glemmer at fortælle, er, hvad socialdemokratiet vil gøre for at fjerne betalingsbalanceunderskuddet. Det får vi fortsat intet svar på, men det kan være, vi får det i morgen, når vi kommer til den mere generelle debat, hvor opgøret vel for alvor skal finde sted.

Hr. Camre taler om klassepolitik. Jeg synes, det er fantastisk, at man kan blive ved med at anvende det udtryk, og jeg vil godt spørge hr. Camre, om den omstændighed, at man næste år for første gang siden midten af 1970'erne får en fremgang i den disponible realløn, er udtryk for klassepolitik. Er den omstændighed, at der nu er en gunstig udvik-